
PRACE

**Instytutu Ceramiki
i Materiałów Budowlanych**

Scientific Works
of Institute of Ceramics
and Building Materials

Nr 18
(lipiec–wrzesień)

Prace są indeksowane w BazTech i Index Copernicus
ISSN 1899-3230

Rok VII

Warszawa–Opole 2014

GRZEGORZ SIEMIĄTKOWSKI*

Procedura uzyskania dopuszczenia do obrotu handlowego kompostu z selektywnie zebranych odpadów biodegradowalnych jako środka wspomagającego uprawę roślin

Słowa kluczowe: prawodawstwo, dopuszczenie do obrotu, kompost, nawóz organiczny, środek poprawiający właściwości gleby, środek wspomagający uprawę roślin.

W artykule przedstawiono akty prawne regulujące zasady uzyskania zezwolenia na wprowadzenie do obrotu handlowego nawozu ograniczonego lub środka wspomagającego uprawę roślin. Określono zakres badań niezbędnych do wykonania oraz opisano konieczne do uzyskania opinii uprawnionych instytucji. Przedstawiono również niezbędną dokumentację konieczną do skompletowania w celu złożenia odpowiedniego wniosku do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Zaprezentowano przykładowy harmonogram rzeczowo-czasowy związany z procedurą uzyskania dopuszczenia do obrotu środka wspomagającego uprawę roślin polowych.

1. Wprowadzenie

Zgodnie z zapisami Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2013 r, poz. 21, 888, 1238 z późn. zm.) przez bioodpady rozumie się ulegające biodegradacji odpady z ogrodów i parków, odpady spożywcze i kuchenne z gospodarstw domowych, gastronomii, zakładów zbiorowego żywienia, jednostek handlu detalicznego, a także porównywalne odpady z zakładów produkujących lub wprowadzających do obrotu żywność. Przez odpady zielone rozumie się odpady komunalne stanowiące części roślin pochodzących z pielęgnacji terenów zielonych, ogrodów, parków i cmentarzy, a także z targowisk z wyłączeniem odpadów z czyszczenia ulic i placów [1].

Ustawa o odpadach stanowi także, że regionalna instalacja przetwarzania odpadów zapewnia przetwarzanie selektywnie zbieranych odpadów zielonych i in-

* Dr inż., Instytut Ceramiki i Materiałów Budowlanych w Warszawie, Oddział Inżynierii Procesowej Materiałów Budowlanych w Opolu, g.siemiatkowski@icimb.pl

nych bioodpadów oraz wytwarzanie z nich produktu o właściwościach nawozowych lub środków wspomagających uprawę roślin, spełniających wymagania określone w przepisach odrębnych, lub materiału po procesie kompostowania albo fermentacji, dopuszczonego do odzysku w procesie R10, spełniającego wymagania określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie procesu odzysku R10 (obecne rozporządzenie z 5 kwietnia 2011 r. traci moc 22 stycznia 2015 r.) [1–2].

Zatem podstawowym procesem, jakim poddawane są selektywnie zbierane odpady zielone i inne bioodpady jest proces odzysku R3 – recykling lub odzysk substancji organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki (w tym kompostowanie i inne biologiczne procesy przekształcania). Celem prowadzenia tego procesu jest głównie wytworzenie produktów o właściwościach nawozowych lub środków wspomagających uprawę roślin, spełniających wymagania określone w przepisach odrębnych. Jeśli zostaną niespełnione wymagania dla produktów o właściwościach nawozowych lub środków wspomagających uprawę roślin, materiał po procesie kompostowania lub fermentacji jest odpadem, który ewentualnie może być poddany procesowi odzysku R10 (obróbka na powierzchni ziemi przynosząca korzyści dla rolnictwa lub poprawę stanu środowiska), spełniającemu wymagania określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie procesu odzysku R10 [1–2].

2. Procedura wprowadzenia do obrotu handlowego

Procedurę uzyskania dla nawozu lub środka poprawiającego właściwości gleby/środka wspomagającego uprawę roślin możliwości dopuszczenia do obrotu handlowego określa Ustawa z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu oraz rozporządzenia wydane na jej podstawie [3, 5–6].

Przed omówieniem wymienionej procedury warto zwrócić uwagę na następujące definicje:

nawozy organiczne – nawozy wyprodukowane z substancji organicznej lub z mieszanin substancji organicznych, w tym komposty, a także komposty wyprodukowane z wykorzystaniem dżdżownic [3];

środek poprawiający właściwości gleby – substancje dodawane do gleby w celu poprawy jej właściwości lub jej parametrów chemicznych, fizycznych, fizykochemicznych albo biologicznych, z wyłączeniem dodatków do wzbogacenia gleby wytworzonych wyłącznie z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 [3–4];

środki wspomagające uprawę roślin – środki poprawiające właściwości gleby, stymulatory wzrostu i podłoża do upraw [3].

Nawozy organiczne oraz środki wspomagające uprawę roślin mogą być wprowadzane do obrotu tylko na podstawie uzyskanego pozwolenia. Pozwolenie takie, w drodze decyzji, wydaje Minister Rolnictwa. Wniosek o wydanie pozwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu organicznego albo środka wspomagającego uprawę roślin składa jego producent lub pełnomocnik producenta.

Wniosek o wydanie pozwolenia zawiera [3]:

- nazwę wnioskodawcy,
- oznaczenie siedziby i adresu wnioskodawcy,
- numer NIP wnioskodawcy,
- numer KRS albo Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej,
- nazwę i rodzaj nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin.

Do wniosku dołącza się [3]:

- 1) wyniki badań nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin,
- 2) opinie upoważnionych jednostek wydane na podstawie przeprowadzonych badań,
- 3) projekt instrukcji stosowania i przechowywania,
- 4) zaświadczenie albo oświadczenie o wpisie do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym lub w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, potwierdzające prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wprowadzania do obrotu nawozów albo środków wspomagających uprawę roślin.

Badania nawozu organicznego albo środka wspomagającego uprawę roślin obejmują [5]:

- 1) badania fizyczne, fizykochemiczne i chemiczne potwierdzające:
 - deklarowane przez producenta zawartości składników pokarmowych, parametry fizyczne, fizykochemiczne i chemiczne oraz spełnienie minimalnych wymagań jakościowych i wymagań dotyczących dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń – w przypadku nawozów;
 - deklarowane przez producenta parametry fizyczne, fizykochemiczne i chemiczne oraz spełnienie minimalnych wymagań jakościowych i wymagań dotyczących dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń – w przypadku środków wspomagających uprawę roślin;
- 2) badania biologiczne potwierdzające stan sanitarny nawozu organicznego oraz środka wspomagającego uprawę roślin;
- 3) badania rolnicze przeprowadzone przez co najmniej jeden sezon wegetacyjny potwierdzające:

- przydatność nawozu do nawożenia roślin lub gleb, lub rekultywacji gleb;
- korzystny wpływ stymulatorów wzrostu na rozwój roślin lub inne procesy życiowe roślin;
- korzystny wpływ środka poprawiającego właściwości gleby na poprawę właściwości lub parametrów chemicznych, fizycznych, fizykochemicznych lub biologicznych gleby.

Aby instytucje badawcze przystąpiły do przeprowadzenia badań, muszą posiadać przygotowaną przez producenta dokumentację zawierającą [5]:

- nazwę nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin;
- opis technologii produkcji zawierający informacje o rodzaju surowców lub produktów, z których nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin został wyprodukowany;
- deklarację producenta o spełnieniu przez nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin wymagań jakościowych;
- deklarację producenta o właściwościach lub parametrach gleby, na które oddziałuje środek poprawiający właściwości gleby.

W praktyce, jeśli w wyniku badań fizycznych, fizykochemicznych, chemicznych lub biologicznych oraz na podstawie przedłożonej technologii produkcji nawozu organicznego (wytworzonego wyłącznie z surowców roślinnych i/lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego) lub środka poprawiającego właściwości gleby, albo informacji o surowcach zastosowanych do ich wytwarzania, potwierdzono, że nawóz ten lub środek poprawiający właściwości gleby będą przydatne do nawożenia roślin lub gleb (w przypadku nawozów), poprawy właściwości gleb lub parametrów chemicznych, fizycznych, fizykochemicznych, czy biologicznych gleb albo rekultywacji gleb, wówczas badań rolniczych się nie przeprowadza [6].

W prawodawstwie polskim ograniczono liczbę jednostek badawczych upoważnionych do prowadzenia badań nawozów organicznych i środków wspomagających uprawę roślin. W przypadku badań fizycznych, fizykochemicznych i chemicznych nawozów jednostkami uprawnionymi do prowadzenia badań są [6]:

- a) Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach,
- b) Instytut Nawozów Sztucznych w Puławach,
- c) jednostki akredytowane w tym zakresie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Jeśli badania fizyczne, fizykochemiczne i chemiczne dotyczą środków wspomagających uprawę roślin, to oprócz powyżej wymienionych jednostek, można je wykonać w [6]:

- a) Instytucie Sadownictwa i Kwaciarsstwa w Skierniewicach,
- b) Instytucie Warzywnictwa w Skierniewicach.

W przypadku badań biologicznych nawozów i środków wspomagających uprawę roślin jednostkami uprawnionymi do prowadzenia badań są [6]:

- a) Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach,
- b) Państwowy Instytut Weterynaryjny w Puławach,
- c) Instytut Ochrony Środowiska w Warszawie,
- d) Instytut Medycyny Wsi w Lublinie,
- e) jednostki akredytowane w tym zakresie na terytorium Polski lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Podobnie jak w przypadku przeprowadzania badań, w prawodawstwie polskim ściśle ograniczono ilość instytucji upoważnionych do wydawania opinii o spełnieniu wymagań stawianych nawozom organicznym lub środkom wspomagającym uprawę roślin. Jednostkami upoważnionymi do wydawania takich opinii są [6]:

- a) Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach,
- b) Instytut Warzywnictwa w Skierniewicach,
- c) Instytut Sadownictwa i Kwaciarsstwa w Skierniewicach,
- d) Instytut Badawczy Leśnictwa w Sękocinie Starym,
- e) Instytut Melioracji i Użytków Zielonych w Falentach,
- f) Państwowy Instytut Weterynaryjny w Puławach,
- g) Instytut Medycyny Wsi w Lublinie,
- h) Instytut Ochrony Środowiska w Warszawie.

Opinie wyżej wymienionych jednostek, wydane na podstawie przeprowadzonych badań, mają potwierdzić, że [5]:

1. Nawóz organiczny:

- jest przydatny do nawożenia roślin lub gleb albo do rekultywacji gleb, w tym dostarcza roślinom składników pokarmowych, wpływając na wzrost plonu lub na stan odżywienia roślin w sposób istotny albo na poprawę jakości plonu lub cech użytkowych roślin, lub zwiększa żyzność gleb;

- spełnia minimalne wymagania jakościowe oraz deklarowane wymagania jakościowe:

- nawozy organiczne w postaci suchej powinny zawierać co najmniej 30% substancji organicznej w przeliczeniu na suchą masę, a w przypadku deklarowania

w nich azotu, fosforu, potasu lub ich sumy, zawartość poszczególnych składników nie może być mniejsza niż:

- 0,3% (m/m) azotu całkowitego (N),
- 0,2% (m/m) fosforu w przeliczeniu na pięciotlenek fosforu (P_2O_5),
- 0,2% (m/m) potasu w przeliczeniu na tlenek potasu (K_2O);
- nie zawiera zanieczyszczeń w ilości przekraczającej ich dopuszczalne wartości:
 - dopuszczalna wartość zanieczyszczeń nie może przekraczać na kg suchej masy, w przypadku:

- chromu (Cr)	100 mg,
- kadmu (Cd)	5 mg,
- niklu (Ni)	60 mg,
- ołowiu (Pb)	140 mg,
- rtęci (Hg)	2 mg,
 - niedopuszczalne jest występowanie:
 - żywych jaj pasożytów jelitowych,
 - bakterii z rodzaju Salmonella;
 - liczba bakterii z rodziny Enterobacteriaceae, określona na podstawie liczby bakterii tlenowych, powinna wynosić mniej niż 1000 jednostek tworzących kolonie (jtk) na gram nawozu;
- nie stanowi zagrożenia zdrowia ludzi lub zwierząt, lub środowiska po zastosowaniu zgodnie z instrukcją stosowania i przechowywania.

2. Środek wspomagający uprawę roślin:

- spełnia wymagania jakościowe;
- nie zawiera zanieczyszczeń w ilości przekraczającej ich dopuszczalne wartości.

3. Środek poprawiający właściwości gleby, oprócz wymagań określonych w punkcie 2:

- jest przydatny do poprawy właściwości lub parametrów chemicznych, fizycznych, fizykochemicznych lub biologicznych gleby;
- nie stanowi zagrożenia zdrowia ludzi, zwierząt lub środowiska po zastosowaniu zgodnie z instrukcją stosowania i przechowywania;

Bardzo ważne jest, aby już na wstępie producent nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin określił do jakich upraw będzie chciał swój produkt

wykorzystywać. Jeśli będzie on przeznaczony pod uprawy roślin polowych lub do rekultywacji gleb, opinie o spełnieniu wymagań oraz przydatności nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin do tego celu wydaje Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach. Jednak opinie te nie będą wystarczające do możliwości stosowania tego środka w uprawach roślin warzywnych, sadowniczych, ozdobnych czy leśnych. Aby można było stosować nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin w szerokim wachlarzu upraw, niezbędne są opinie jednostek badawczych odpowiedzialnych za dane uprawy. Należy jednak pamiętać, że uzyskanie każdej opinii wiąże się z koniecznością poniesienia określonych kosztów. Zatem każdy producent musi skalkulować, czy jest to dla niego opłacalne przedsięwzięcie.

W przypadku kiedy nawóz organiczny lub środek wspomagający uprawę roślin wytworzony jest z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009, lub zawiera te produkty, to oprócz wcześniej omówionych już opinii, musi być dodatkowo sporządzona opinia o spełnieniu przez nawóz organiczny lub środek wspomagający uprawę roślin wymagań określonych w przepisach rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 [3–5]. Odpady kuchenne ulegające biodegradacji (kod 20 01 08) klasyfikowane są jako zawierające produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, dlatego jeśli w posiadanych decyzjach procesowi odzysku R3 mogą być poddane również odpady o tym kodzie, to niezbędne jest uzyskanie wyżej wymienionych opinii.

Jeśli wyniki badań nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin są zadowalające, wszystkie niezbędne opinie uprawnionych instytucji są pozytywne, a pozostała wymagana dokumentacja jest kompletna i nie budzi zastrzeżeń, to Minister Rolnictwa po rozpatrzeniu wydaje na czas nieokreślony pozwolenie na wprowadzenie do obrotu takiego produktu. Producent nie jest również prawnie zobowiązany do prowadzenia okresowych badań tego nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin. Może być jednak poddany kontroli Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, która sprawdzi, czy dany środek spełnia zadeklarowane przez producenta parametry jakościowe, dopuszczalne rodzaje zanieczyszczeń i ich wartości. W przypadku nawozów lub środków wspomagających uprawę roślin wytworzonych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009, lub zawierających te produkty, producent poddawany jest również kontroli Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie spełnienia przez nawozy lub środki wspomagające uprawę roślin wymagań określonych w tym rozporządzeniu [3]. Warto zaznaczyć, że zgodnie z Rozporządzeniem WE nr 1069/2009 kompostownia, w której przetwarzza się uboczne produkty pochodzenia zwierzęcego, w tym odpady kuchenne, podlega rejestracji i zatwier-

dzeniu oraz jest pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii. W ten sposób cały proces produkcyjny wytwarzanego w niej nawozu organicznego lub środka wspomagający uprawę roślin, wytworzonego z udziałem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, jest monitorowany, a podmioty prowadzące taki proces są zobowiązane do wprowadzenia, wdrożenia i utrzymania pisemnych procedur opartych na systemie analizy zagrożeń i krytycznych punktów kontroli (system HACCP) całego procesu kompostowania [4].

Jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli zostanie stwierdzone, że nie są spełnione wymagania jakościowe lub zostały przekroczone dopuszczalne wartości zanieczyszczeń albo nie są spełnione warunki dotyczące wprowadzania do obrotu, wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych może w drodze decyzji:

- zakazać wprowadzenia do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin;
- nakazać wycofanie z obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin.

Decyzje te podlegają natychmiastowemu wykonaniu [3].

Jeżeli nie są przestrzegane wymagania jakościowe określone w pozwoleniu albo zostanie ujawnione, że nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin zagraża środowisku, zdrowiu ludzi lub zwierząt, albo też nie są spełnione wymagania określone w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009, Minister Rolnictwa cofa pozwolenie na wprowadzenie do obrotu nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin [3–4]. Dlatego pomimo braku obowiązku prowadzenia przez producenta okresowych badań nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin, zaleca się wykonywanie takich badań sprawdzających.

3. Harmonogram rzeczowo-czasowy związany z uzyskaniem dopuszczenia do obrotu środka wspomagającego uprawę roślin polowych

W przypadku starania się o uzyskanie dopuszczenia do obrotu handlowego dla środka przeznaczonego jedynie do wspomagania uprawy roślin polowych, produkowanego z surowców odpadowych – w tym z selektywnie zebranych odpadów kuchennych (klasyfikowanych jako odpady pochodzenia zwierzęcego) – można przyjąć harmonogram rzeczowo-czasowy zamieszczony w tabeli 1.

Tabela 1

Harmonogram rzeczowo-czasowy związany z uzyskaniem dopuszczenia do obrotu handlowego środka wspomagającego uprawę roślin polowych wytworzonego z surowców odpadowych

Zadania	Harmonogram rzeczowo-czasowy w tygodniach														Zależne od liczby prac w Ministerstwie	
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	XIII	XIV		
Pobranie 7 próbek kompostu																
Badania fizykochemiczne kompostu i uzyskanie opinii Instytutu Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa – Państwowego Instytutu Badawczego w Puławach,																
Niezbędne badania laboratoryjne oraz uzyskanie opinii Państwowego Instytutu Weterynaryjnego o oddziaływaniu na zdrowie zwierząt oraz o spełnieniu wymagań weterynaryjnych																
Uzyskanie opinii Instytutu Medycyny Wsi																
Uzyskanie opinii Instytutu Ochrony Środowiska																
Wydanie decyzji Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi																

Źródło: Opracowanie własne.

W przypadku szerszego spektrum przeznaczenia, gdzie niezbędne są jeszcze dodatkowe opinie jednostek badawczych zajmujących się danego typu uprawami, czas niezbędny do uzyskania dopuszczenia do obrotu nawozu organicznego lub środka wspomagającego uprawy roślin polowych znacznie się wydłuży.

4. Podsumowanie

Procedura uzyskania dla nawozu organicznego lub środka wspomagającego uprawę roślin dopuszczenia do obrotu handlowego jest ściśle uregulowana przepisami zapisanymi w Ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu oraz w rozporządzeniach wydanych na jej podstawie. Wymaga ona przeprowadzenia wielu badań fizycznych, fizykochemicznych, chemicznych, biologicznych, a w niektórych przypadkach również rolniczych. Badania te mają na celu wykazanie czy produkt pretendujący do statusu nawozu organicznego lub środka wspomagającego uprawę roślin spełnia minimalne wymagania jakościowe, wymagania dotyczące dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń oraz w zakresie stanu sanitarnego i parazytologicznego. Na podstawie wyników przeprowadzonych badań, jednostki prawnie uprawnione do wydawania opinii określają przydatność nawozu do nawożenia roślin lub gleb bądź do rekultywacji gleb. Określają również czy nawóz organiczny lub środek poprawiający uprawę roślin spełnia wymagania jakościowe, czy nie zawiera zanieczyszczeń w ilości przekraczającej ich dopuszczalne wartości oraz czy po zastosowaniu zgodnie z instrukcją stosowania i przechowywania nie stanowi zagrożenia dla środowiska lub dla zdrowia ludzi i zwierząt. W zależności od szerokości spektrum przeznaczenia nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin – uprawy polowe, warzywne, sa-

downicze, roślin ozdobnych czy leśnych – konieczne jest uzyskanie stosownych opinii od każdej uprawnionej jednostki badawczej zajmującej się danego typu uprawami. Należy mieć jednak na uwadze, że uzyskanie każdej opinii wiąże się z koniecznością poniesienia określonych kosztów. Zatem każdy producent musi skalkulować, czy będzie miał wystarczająco duży zbył, aby poniesienie tych dodatkowych kosztów było dla niego opłacalne.

Literatura

- [1] Ustawa o odpadach z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, Dz.U. z 2013 r., poz. 21, 888, 1238 z późn. zm.
- [2] Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie procesu odzysku R10, Dz.U. z 2011 r. nr 86, poz. 476.
- [3] Ustawa z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu, Dz.U. z 2007 r. nr 147, poz. 1033.
- [4] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego), Dz.Urz. UE L 300 z 14.11.2009 r.
- [5] Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 czerwca 2008 r. u w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o nawozach i nawożeniu, Dz.U. z 2008 r. nr 119, poz. 765.
- [6] Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 grudnia 2009 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o nawozach i nawożeniu, Dz.U. z 2009 r. nr 224, poz. 1804.

GRZEGORZ SIEMIĄTKOWSKI

PROCEDURE OF OBTAINING THE ADMISSION TO TRADING OF COMPOST FROM SELECTIVELY COLLECTED BIODEGRADABLE WASTE AS PLANT CONDITIONER

Keywords: legislation, admission to trading, compost, organic fertilizer, soil improver, plant conditioner.

The legal acts which regulate the authorization for placing the fertilizer or plant conditioner for the commercial market have been presented in the article. The scope of the necessary research to perform has been specified and the opinions of authorized institutions which are necessary have been described. The scope of the necessary and complete documentation, which is required to submit the appropriate application to the Ministry of Agriculture and Rural Development has been presented as well. The financial-material schedule, that is associated with the procedure to obtain authorization to trade for plant conditioner was presented.